Р Е Ш Е Н И Е
№ 2470

гр. София, 11.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 11.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски
ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева
Галин Несторов

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5901** по описа за **2013** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 20.04.2013 г. по н.а.х.д. № 23228 / 2012 г., Софийски районен съд, НО, 15 състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 23-2305224 / 06.08.2012 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда" – С., с което на [фирма], [населено място] на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от [фирма] , чрез процесуален представител,в която се иска неговата отмяна като незаконосъобразно, както и на издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и решението следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - С.-град, V -ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди, както

наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства. Пред настоящата съдебна инстанция са ангажирани и нови от допустимите, съгласно чл.219, ал.1 от АПК писмени доказателства.

В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните изводи на първоинстанционния съд. Приетата от СРС фактическа обстановка, описана в атакуваното решение, настоящият съд намира за правилна, като подкрепена от всички събрани по делото доказателства.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен и извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено.

Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

По делото не е спорно, (е е налице влязло в сила задължително предписание на контролен орган, дадено в т.8 от протокола за извършена проверка, съгласно който „Работодателят следва да начислява и изплаща с увеличение положеният извънреден труд на работниците и служителите в дружеството, съгласно разпоредбата на чл.262 от КТ", чийто срок за изпълнение е изтекъл на 01.07.2011 г. По делото, също така, не е спорно и, че след изтичане на този срок при проверка на 25.04.2012 г. е установено, че горното предписание не е изпълнено.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че протокола за извършената проверка не е връчен на работодателя. Видно от пълномощно рег. №4342 от 28.06.2011г., управителят на фирма [фирма] е упълномощил лицето Л. М., да получава и подписва всякакъв вид документи, свързани с дейността на [фирма].

Административно - наказващият орган правилно е ангажирал административно - наказателната отговорност на касатора, като наложената санкция е в рамките на законоустановения към датата на извършване на нарушението и то минимален размер.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е мотивирано, съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК, поради което и твърденията на касатора са неоснователни.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, V КС,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.04.2013г. по НАХД № 23228 / 2012 г. на Софийски районен съд (СРС), НК, 15 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление 23-2305224 от 06.08.2012 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.